

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

تیمورشاه تیموری

عشرتسرای کابل

به اقتفاء از قصیده معروف "صائب تبریزی" که مطلعش اینست:

خوشا عشرتسرای کابل و دامان کهسارش
که ناخن بر رگ گل میزند مژگان هر خارش

به باغ گُل بیاسایم به دور از چشم اغیارش
چراغ لاله میسوزد، به دامان شب تارش
و یا اشکی ز شبنم، بر رخ گل در چمنزارش
کلوخس سرشکن بشمار، چو دشمن شد به پیکارش
«خوشا عشرتسرای کابل و دامان کهسارش»
که بر رخ میکشد خنجر، ملا با ریش و دستارش
بجوشد خون به جای گل به طرف جوی و انهارش
به رغم طالبان نوکر و فرمان بدارش
تمام رهزنان دهـر می آید به بازارش
خدایا رحم خود فرما، به این روز ستمبارش

دلم خواهد روم کابل، شوم در سوی گلزارش
گلاب و نسترن روید، پتونی هر طرف بوید
بود هر قطره آبش چو آب زمزم و کوثر
ز خاکش ذوق جان سرشار ز سنگش لعل آید بار
بگفتا صائب تبریز، تا آمد به دیـدارش
بیا بنگر کنون صائب تو احوال اسفبارش
گل عشرت شده پرپر، بهار عیش آمد سر
تمدن سخت بی پا شد، توحش رونق افزا شد
فروش جوهر افیون بشد یکباره روزافزون
کشاده نیست این مشکل، بدست مردم جاهل

تو تیمور خون دل خوردی ز دریا قطره آوردی
تحمّل کن که تا بینی یکایک بر سر دارش

(المان - اول نومبر ۲۰۱۱)